

‘Voor een leerling is de ontmoeting met zijn Meester als het vinden van een moeder die aanvaardt hem negen maanden in haar schoot te dragen, om hem dan in de spirituele wereld geboren te laten worden. En als hij eenmaal geboren is, dat wil zeggen ontwaakt, -ontwaren zijn ogen de schoonheid van de schepping, horen zijn oren het goddelijk woord, proeft zijn mond hemels voedsel, brengen zijn voeten hem naar -verschillende plaatsen in de ruimte om goed te doen en leren zijn handen te scheppen in de subtiële wereld van de ziel.’

Omraam Mikhaël Aïvanhov

Uit de inhoud:

Hoofdstuk

- I Hoe herken je een waar spiritueel Meester
- II De noodzaak van een spirituele gids
- III Hang niet de tovenaarsleerling uit
- IV Verwar exotisme niet met spiritualiteit
- V De materiële en de spirituele wereld in evenwicht kunnen houden
- VI De Meester, spiegel van waarheid
- VII Verwacht van een Meester enkel het licht
- VIII De leerling tegenover de Meester
- IX De universele dimensie van een Meester
- X De magische aanwezigheid van een Meester
- XI Het werk van identificatie
- XII ‘Als je niet wordt als een kind...’

Hoofdstuk I

Voor een leerling is de ontmoeting met zijn Meester als het vinden van een moeder die aanvaardt hem negen maanden in haar schoot te dragen om hem in de spirituele wereld geboren te laten worden. En als hij eenmaal geboren is, dat wil zeggen ontwaakt, ontdekken zijn ogen de schoonheid van de schepping, horen zijn oren het goddelijk woord, proeft zijn mond hemels voedsel, brengen zijn voeten hem naar verschillende plaatsen in de ruimte om goed te doen en leren zijn handen te scheppen in de subtiële wereld van de ziel.

Zeer weinig mensen weten wat een Meester werkelijk is. Sommigen hebben boeken gelezen die onwaarschijnlijke verhalen vertellen: een Meester is volmaakt, alwetend, almachtig... Hij hoeft niet te eten, te drinken of te slapen. Hij is gevrijwaard van alle verleidingen en brengt vooral zijn tijd door met het verrichten van wonderen. Zoals in het boek van Spalding: ‘De Meesters van het Verre Oosten’.* Hoeveel mensen waren niet weg van dit boek zonder te weten dat het allerlei onwaarschijnlijke anekdotes bevat? Grote Meesters hebben inderdaad uitzonderlijke vermogens, maar ze gebruiken die niet om wonderen te doen voor een stel nieuwsgierigen. Verdwijnen en weer tevoorschijn komen, over het water lopen, door de ruimte vliegen, een feestmaal materialiseren, door de vlammen van een vuur lopen, huizen uit de grond laten oprijzen... Ook al zou hij daartoe in staat zijn, een waarachtig Meester zal zoiets niet doen, omdat het bijwonen van een dergelijk schouwspel de mensen niet kan helpen zichzelf te veranderen...

Een Meester, dat moeten jullie goed beseffen, is gemaakt zoals alle andere mensen: hij heeft dezelfde organen die hem dezelfde behoeften en verlangens doen ervaren. En als je van hem een stuk vlees afsnijdt, zal je zien dat zijn bloed zal vloeien en dat het net zo rood is als bij iedereen! Het verschil is dat het bewustzijn van een Meester veel ruimer is dan dat van de meerderheid van de mensen: hij heeft een verheven ideaal en gezichtspunten en bovenal heeft hij een volmaakte beheersing van zichzelf bereikt. Vanzelf-sprekend is hiervoor enorm veel

tijd en een gigantisch werk nodig. Daarom kan niemand Meester worden in één enkele incarnatie.

Als je een Meester ontmoet, weet dan dat hij alle kwaliteiten en deugden waar hij blijk van geeft, niet in dit leven alleen heeft verworven. Nee, hij heeft gedurende eeuwen moeten werken, millennia zelfs. En omdat de kwaliteiten die je door je eigen werk verwerft, niet verdwijnen op het ogenblik dat je de aarde moet verlaten, breng je die kwaliteiten opnieuw mee wanneer je terugkeert op aarde. Op die manier voeg je van incarnatie tot incarnatie nieuwe spirituele elementen toe, tot je een ware geleider wordt van het licht en de goddelijke deugden.

Helaas bestaan er ook wezens die zich eeuwenlang hebben voorbereid om geleiders van het kwaad te worden en dit zijn meesters van de zwarte magie. De mens is vrij om te kiezen voor het goede of het kwade. Natuurlijk, wanneer hij voor het kwaad heeft gekozen, zal hij, in de mate dat hij door zijn gedrag in opstand is gekomen tegen de universele orde, uiteindelijk weggevaagd worden, ook al heeft de kosmische Intelligentie hem enige tijd zijn gang laten gaan. Maar in het begin heeft hij de keuze. Zolang hij leeft, is hij vrij om te bepalen de ene of de andere richting uit te gaan.

In enkele zeer zeldzame gevallen komen we mensen tegen die, ondanks deze vrijheid die hun wordt gegeven, heel resoluut gebleven zijn. De grote Ingewijden, bijvoorbeeld, gaan vastberaden voor het licht en de liefde. Sommige zijn natuurlijk gesneuveld, maar de meeste zijn geesten van het licht gebleven. En bovendien, hoe meer tijd voorbijgaat, hoe minder het voor hen mogelijk wordt van richting te veranderen, omdat ze er dankzij hun spirituele werk in geslaagd zijn het materiaal van hun lichaam te transformeren, te vergoddelijken; het is als een roestvrij metaal, als puur goud geworden. Maar zolang een wezen deze graad van evolutie niet heeft bereikt, is het altijd mogelijk om van richting te veranderen en er zijn gevallen in de geschiedenis bekend van witte magiërs die zwarte tovenaars zijn geworden.

Jullie vragen je wellicht af hoe iemand ertoe komt een zwarte magiër te worden... In werkelijkheid is het heel gemakkelijk, zelfs voor jullie: het volstaat om toe te geven aan je lagere natuur. Als je voortdurend de wetten van de goedheid, de rechtvaardigheid en de liefde overtreedt door te proberen succes te hebben ten koste van anderen, door hen te verdringen of te vernietigen, kun je dit niet anders doen dan door een zwarte magiër te worden. Dat is eenvoudig en helder. Velen beelden zich in dat je, om een zwarte magiër te worden, een duivelse meester moet hebben die je de kunst leert van kwaadaardige betoveringen en bezweringen. Dat kan wel voorkomen, maar om het kwaad te gaan dienen, heb je niet absoluut een meester nodig; zonder een instructeur, zonder recept, zonder iets, kan je een zwarte magiër worden als je je te veel laat leiden door je lagere natuur. En hetzelfde geldt voor iemand die er alleen maar aan denkt om anderen te helpen en te verlichten: zelfs als hij geen Meester heeft om hem te onderrichten, is hij een witte magiër aan het worden.¹

In werkelijkheid heeft ieder mens een Meester, is het geen zichtbare Meester dan wel een onzichtbare. Criminelen hebben in de onzichtbare wereld een meester die hun onophoudelijk adviseert anderen schade te berokkenen. En zelfs als ze zeggen: 'Wij, een meester? Vergeet het maar!' Welnu, deze blinden moeten weten dat ze een meester hebben wiens verderfelijke adviezen zij dag en nacht opvolgen.

Wanneer ik het met jullie over meesters heb, bedoel ik natuurlijk altijd de waarlijk grote spirituele Meesters, de witte magiërs. Ik weet wel dat deze titel van Meester aan veel ambachtslieden wordt gegeven om aan te duiden dat ze uitblinken in hun vak en ook aan notarissen, advocaten, kunstenaars enzovoort. Dit is een traditie en ik misken hun die titel niet. Maar je moet weten dat een ware Meester, in de spirituele zin van het woord, een mens is die in de eerste plaats de essentiële waarheden kent, niet wat mensen geschreven, gecreëerd of verteld hebben, maar wat wezenlijk is volgens de kosmische Intelligentie. Ten tweede moet

hij de wil hebben gehad om alle neigingen in zichzelf te bedwingen, te beheersen en te controleren en daarin ook geslaagd zijn. Tenslotte mogen deze wetenschap en beheersing die hij heeft verworven, alleen dienen om alle kwaliteiten en deugden van de onbaatzuchtige liefde tot uiting te brengen.

Juist aan zijn onbaatzuchtigheid zul je een ware Meester herkennen. Elke Meester komt naar de aarde om er blijk te geven van een bijzondere kwaliteit: er zijn Meesters van wijsheid, Meesters van liefde, van kracht of van zuiverheid... Maar alle waarlijk grote Meesters hebben noodzakelijkerwijze deze kwaliteit met elkaar gemeen: de onbaatzuchtigheid.

Er staan zoveel bedriegers en charlatans klaar om te profiteren van de naïviteit van de mensen! Zij hebben enkel een paar boekjes over occulte wetenschap gelezen, die vaak door onwetenden zijn geschreven, meer niet, en doen zich overal voor als een groot Meester. Zij dragen geen enkel teken dat de Hemel hen heeft erkend, ze hebben zichzelf tot Meester uitgeroepen en geloven dat dit volstaat. Wat de anderen betreft, in plaats van een dergelijk wezen eerst te bestuderen om te zien hoe hij zich gedraagt, volgen ze hem met gesloten ogen. Hij zal hen bedriegen, beroven, tot slaaf maken, maar ze zullen het niet eens beseffen. Wel, is dat niet geweldig, dan is er tenminste toch één iemand intelligent! De anderen zijn uilskuikens. Waarom vragen ze zich niet af waar hij vandaan komt, hoe hij geleefd heeft, wie zijn Meester was, wie hem gezonden heeft?... Welnee, die vragen hoeven helemaal niet gesteld te worden; zodra hij belooft hen binnen drie dagen in te wijden – voor een paar duizend dollar natuurlijk – geloven ze hem. Zij hebben haast, begrijp je, de inwijding mag niet langer dan drie dagen duren. De wereld zit vol met zulke mensen: bedriegers, oplichters, die misbruik maken van de lichtgelovigheid en domheid van de anderen. Maar zij zijn in elk geval de slimste!

Ik ontken niet dat deze mensen enkele vermogens hebben – iedereen kan door oefening bepaalde vermogens verkrijgen, maar de vraag is te weten hoe ze die gebruiken en met welk doel. Dat is waarover de Hemel zich uitspreekt. Die houdt zich niet bezig met de middelen waarover je beschikt, maar wel met het gebruik dat je ervan maakt. Wat voor de Hemel telt, is niet je kennis, je helderziendheid of je vermogens, maar je onbaatzuchtigheid. Je kunt over nog zoveel wetenschap, helderziendheid en vermogens beschikken, zolang je niet onbaatzuchtig bent, erkent de Hemel je niet, ook al erkennen de mensen je als een Meester.

Het ongeluk van de mensen is hun gebrek aan onderscheidingsvermogen: als ze een werkelijk onbaatzuchtige Meester ontmoeten, zullen ze hem wantrouwen, terwijl ze de eerste de beste zullen volgen die zich als Meester voordoet en hun wat zand in de ogen strooit. In werkelijkheid zal een echte Meester je nooit zeggen dat hij een Meester is, nooit. Hij zal het je laten aanvoelen en begrijpen, hij heeft geen haast om erkend te worden. Een valse Meester daarentegen heeft vanaf het moment dat hij de beslissing nam een Meester te zijn maar één idee: zichzelf opdringen aan de anderen.

Ik heb onlangs een brief ontvangen van een man die zichzelf in staat achtte om een spirituele gids te worden: hij schrijft me om over zijn moeilijkheden en angstgevoelens te vertellen. Dit was natuurlijk te verwachten. Waarom moest hij mensen gaan misleiden door te beweren dat hij hen zou gidsen, ook al was hij zelf niet in orde? Van wie heeft hij de opdracht gekregen om deze taak op zich te nemen? Maar ja, zo zijn de mensen: zij geloven dat ze in staat zijn om de anderen te leiden voordat ze de vereiste deugden hebben verworven: wijsheid, liefde, zuiverheid, kracht, onbaatzuchtigheid. Nee, zolang we niet de opdracht van een hoger wezen hebben gekregen om deze loodzware taak van een gids te zijn voor de mensen, op ons te nemen, is het heel gevaarlijk om die rol te willen spelen.

Ik wilde deze man graag helpen, omdat ik zag dat hij heel ongelukkig was en niet eens wist waarom. Hij beeldde zich in dat het voldoende was om enkele boeken over occulte wetenschap te lezen en hij is de formidabele krachten van de onzichtbare wereld gaan

aanroepen om deze te gebruiken zonder ooit geleerd te hebben er van tevoren mee in harmonie te komen. Welnu, deze krachten nemen wraak. Zij zeggen: ‘Waarom probeer je ons te overheersen om aan je grillen te voldoen? Je bent zwak en onwetend, wij willen ons niet onderwerpen, we zullen je een lesje leren.’ Hoeveel zogenaamde occultisten hebben geen echte kennis van de wetten van de spirituele wereld! Ik verzeker je dat ze een paar boeken hebben gelezen en dat ze, zonder zich voor te bereiden, enkele volgelingen willen overdonderen door kunstgrepen uit te halen. Welnee, dat is niet de manier om het aan te pakken.

Om de taak van spirituele gids op zich te nemen, moet men een diploma hebben ontvangen, want in de spirituele wereld worden ook diploma's uitgereikt. De diploma's die in de fysieke wereld bestaan, vertonen overeenstemming met deze van de spirituele wereld, die als voorbeeld diende om de fysieke wereld te scheppen. De lichtende geesten die ons naar de aarde hebben gestuurd, observeren ons, schatten ons in en als ze zien dat we ons hebben ingespannen en erin geslaagd zijn ons te beheersen en een aantal van onze fouten te herstellen, geven ze ons het diploma. En waar is dat diploma? In ieder geval is het geen papier dat kan worden ingetrokken of vernietigd. Het is als een zegel dat op ons gelaat en op ons hele lichaam wordt gedrukt om aan te tonen dat wij overwinningen hebben behaald op onszelf. Mensen kunnen het misschien niet zien, maar alle geesten van de natuur, alle lichtende geesten zien het van ver en dan gehoorzamen en helpen zij ons.

Ja, om het recht te hebben bepaalde taken op spiritueel gebied uit te voeren, moet je ook de goedkeuring van bepaalde wezens verkrijgen en geloof maar niet dat dit zo gemakkelijk is. Velen vinden de studies die moeten worden gedaan om de titel van onderwijzer of hoogleraar te verkrijgen, lang en moeilijk. Maar dat stelt niets, werkelijk niets voor in vergelijking met de voorwaarden waaraan voldaan moet worden door iemand die leerlingen de waarheden van de Inwijdingswetenschap wil bijbrengen. Ik ben altijd verbaasd over de onwetendheid en naïviteit van de mensen in verband met deze kwestie: bijna iedereen denkt ver genoeg gevorderd te zijn om de titel van Meester te dragen. En wanneer men tegenover een ware Meester staat, beeldt men zich in dat hij zomaar uit de Hemel is gevallen, al helemaal volmaakt, zonder de minste inspanning te hebben geleverd.

Welnee, je zult geen enkel schepsel vinden dat volmaakt op aarde is gekomen. Of hij het nu laat zien of verbergt, iedereen heeft een zwakke kant en zelfs meerdere. Ook de grote Ingewijden hebben minstens één zwakheid: nu eens de angst, dan weer de hoogmoed, ofwel hebzucht of sensualiteit. Maar de superioriteit van een Ingewijde komt voort uit het feit dat hij zich in de eerste plaats bewust is van zijn zwakheid en vervolgens alle middelen gebruikt om die te overwinnen.

Hoe verheven zijn geest ook is, aangezien een wezen op aarde incarneert, geven zijn ouders hem min of meer gebrekkig erfelijk materiaal door dat hij moet transformeren, waarin hij ook slaagt dankzij zijn andere kwaliteiten en deugden. En als hem dit lukt, wordt hij nog groter, omdat hij erin geslaagd is grove materie te transformeren in verfijnde materie die hij voor zijn werk kan gebruiken. Daarom ontdekken we bij de Ingewijden werkelijk de macht van de geest, want zij slagen erin alles te beheersen, terwijl de meerderheid van de mensen gedurende heel hun leven de gebreken, die ze niet kunnen overwinnen, met zich meeslepen. Nu moet je wel weten dat een Ingewijde die op aarde komt, de kwaliteiten meebrengt waar hij in vorige incarnaties aan gewerkt heeft. Dankzij deze kwaliteiten vermijdt hij op instinctieve wijze het verkeerde pad en richt hij zich in plaats daarvan op constructieve, lichtende activiteiten. Zelfs als hij zich er niets van herinnert, wordt hij er onbewust toe aangespoord om in dezelfde richting te gaan als in het verleden. Wat mij betreft heb ik lange tijd geen enkele herinnering aan mijn incarnaties gehad, maar ik ben in dit leven gekomen met karakteristieken die me in een bepaalde richting voortstuwden.

Ik weet wel dat sommigen onder jullie verbaasd, geschokt zullen zijn om te horen dat zelfs een groot Meester niet volmaakt op deze aarde komt. En mogen de christenen het mij vergeven als ik zeg dat zelfs Jezus niet volmaakt geboren is: ook hij heeft zichzelf moeten ontwikkelen en een groot werk van zuivering verrichten om de Heilige Geest op zijn dertigste te ontvangen. Helaas vertellen de Evangelieën niet wat hij in de periode tussen twaalf en dertig jaar heeft gedaan. Ieder wezen dat geboren wordt, ontvangt om zijn lichaam te vormen noodzakelijkerwijs versleten of bezoedelde deeltjes die hij moet zuiveren, ordenen en harmoniseren. We moeten begrijpen wat voor materie het is, die door de eeuwen heen van generatie op generatie is doorgegeven. Hoe zou ze intact en zuiver kunnen aankomen? Zelfs een Ingewijde die bij uitzonderlijke ouders geboren wordt, moet aan zijn fysiek lichaam werken tot het een volmaakt instrument van zijn geest wordt. Deze Ingewijde is misschien voorbestemd om een nieuwe religie te brengen, maar ook hij zal zijn geest moeten bevrijden uit de greep van de materie en deze materie transformeren, spiritueel maken, sublimeren. En de Hemel zal zijn grootheid afmeten aan de tijd die hij nodig had om daarin te slagen. Zelfs Jezus kon niet onmiddellijk blijk geven van de macht van zijn geest. Hij moest eerst studeren, oefenen en tenslotte, op zijn dertigste, heeft hij wonderen verricht. Het bestaan van alle spirituele Meesters is begonnen met een langdurige periode waarin ze helemaal niets wisten van hun opdracht. Zelfs als ze in hun jeugd bepaalde openbaringen van de goddelijke wereld ontvingen, hadden ze geen enkel besef van hun grootheid. Ik weet wel dat velen zullen weigeren dit te geloven: voor hen komt een Ingewijde op aarde als alwetend en almachtig. Welnee! En sommigen hadden zelfs fysieke en psychische zwakheden die ze nooit hebben kunnen overwinnen. Het zou te lang duren om in detail te treden, maar als we dat zouden doen, zouden we buitengewoon interessante dingen vinden.

En wat mij betreft, jullie denken wellicht dat ik van jongs af aan was zoals ik vandaag ben? Nee, ook ik heb jarenlang moeten werken aan mijn eigen materie en er bestaat niets dat moeilijker is. De ziel en de geest zijn van een goddelijke essentie, ze kennen elkaar en manifesteren zich als zodanig in hun eigen wereld, maar ze moeten elkaar ook kennen en zich manifesteren via de materie, via het fysieke lichaam. En dat is het grootste mysterie van het bestaan, gesymboliseerd door het beeld van de slang die zijn staart opslokt. De kop van de slang, dat wil zeggen de geest, het hoger Zelf, moet zich manifesteren via de staart, de materie, het lager zelf. De geest die boven is, die alwetend en almachtig is, moet zichzelf in de materie kunnen bekijken als in een spiegel. Dit is het doel van de Inwijding: erin slagen de materie te transformeren zodat die naar de geest haar eigen spiegelbeeld kan terugzenden. Wij komen dus steeds terug op dit werk, dat moet worden verricht op de materie: dat is de ware opdracht voor ons allen op deze aarde. Beeld je dus niet in dat het leven gemakkelijk kan zijn voor de grote Meesters. Integendeel, juist zij stuiten op de grootste obstakels. Aangezien zij over de middelen en de wilskracht beschikken om dit werk te doen, wordt aan de Ingewijden de zwaarste innerlijke en uiterlijke taak toevertrouwd en dankzij deze moeilijkheden worden ze nog groter. Ja, dankzij deze moeilijkheden.

De grootheid van een Ingewijde, van een Meester, bestaat erin op aarde te komen, blootgesteld aan dezelfde beproevingen als om het even wie, maar erin te slagen er geleidelijk bovenuit te stijgen. Daarom heeft hij het recht om vervolgens de anderen te onderrichten en zelfs door elkaar te schudden. Omdat het hem gelukt is zijn zwakheden te overwinnen, heeft hij het recht verkregen de mensen tot gids te zijn. Trouwens, alleen op deze voorwaarde heeft iemand het recht zijn mond te openen om anderen te onderwijzen. Als hij zichzelf niet heeft ontdaan van de gebreken waarmee hij zich wil inlaten om ze bij de anderen te corrigeren, kan hij beter zijn mond houden, anders zullen de mensen bij hem het gevoel krijgen dat er iets niet klopt en zullen de omstandigheden enkele valstrikken voor hem spannen. Hoe denk je dat je iemand kunt overtuigen om zich van een zwakheid te ontdoen als je jezelf er niet van bevrijd hebt? Hoe kan een angस्थाas anderen moed inspreken? Hoe zal hij

de menigte meekrijgen als hij met trillende benen ‘Vooruit!’ roept? Weet dat alleen het overwinnen van je zwakheden jou echte vermogens geeft en deze vermogens zullen vroeg of laat naar buiten komen via je ogen, je gebaren, je gezicht, je stem. Ja, ze zullen tevoorschijn komen, zelfs als je ze wilt verbergen.

Een Meester die er gedurende duizenden jaren aan gewerkt heeft om alle menselijke hartstochten in zichzelf te overwinnen en de deugden van de Hemel aan te trekken, straalt elementen uit waarvan zij die hem omringen, kunnen profiteren. En daarin schuilt het nut van het contact met een Meester: door naar hem te kijken, door naar hem te luisteren, door in zijn nabijheid te leven, ontvangen zijn leerlingen enkele deeltjes van zijn leven waardoor ze veel sneller kunnen evolueren. Waar denk je dat een Meester anders voor dient? Hij houdt zich er niet mee bezig om je rijkdommen te bezorgen noch een baan, noch een man of een vrouw. Hij bekommert zich erom je elementen aan te reiken van een verheven aard, die in harmonie trillen met de Hemel. Als je deze elementen kunt ontvangen, als je ze kunt behouden en zelfs versterken, zul je na verloop van tijd voelen dat je gedachten, je gevoelens en zelfs je gezondheid, ja dat alles verbetert. In de nabijheid van een waarachtig Meester kun je alleen maar zegeningen aantreffen.